

L'ESGLÉSIA I EL CASTELL DE PRENAFETA

Prenafeta, llogarret actualment agregat a Montblanc, presenta a part de la seva bella situació un altre atractiu prou important per anar-hi: La visita a l'antic poble de Prenafeta i al seu castell homònim.

Des de Prenafeta, i deixant l'auto al poble, surt un camí ben marcat que hi mena en cosa d'uns 3/4. L'accés quelcom dur per la pujada, es fa d'allò més bonic per la panoràmica que domina i pels racons per on es passen.

Poc abans d'arribar a l'església de Santa Maria de Prenafeta ja ens trobem amb runes de cases, nombrosos marges d'antics conreus, i alguna excavació que s'hi ha fet recentment. El camí transcorre pel mig del bosc.

L'església, antiga parròquia, és d'estil romànic i data del segle XII. Per l'abandonada que està i comparant-la amb els restes de construcció que formaven Prenafeta, es pot dir que està ben conservada.

La teulada amb goteres, encara hi és del tot. L'absis i els murs laterals estan perfectes, no-més hi desdium l'ensorrament d'un afegit posterior a mena d'atri que és del tot enrunat.

Amb una mica d'esforç s'aconseguiria salvar aquesta esglésiola rural que és a més a més una de les esglésies romàniques més al Sud de Catalunya i de les poques que d'aquest estil resten a la Conca de Barberà.

Camí amunt arribarem per un difícil però bell senderó al Castell de Prenafeta, el primer reducte cristià a la Conca, actualment enrunat del tot. Malgrat tot el pujar val la pena per la vista que s'albira; es domina tota la Conca.

Dues visites que de debò recomano.

Joaquim SAS i SANAHUJA

INAUGURACIÓ DE L'ESGLÉSIA ROMÀNICA RESTAURADA DE SANT MIQUEL DE VILAGERIU

El dia 26 de setembre amb motiu de la celebració de l'aplec de Sant Miquel s'obrí de nou al culte la interessant església romànica de Sant Miquel de Vilageriu (que a la comarca es diu popularment Vilageliu). Aquesta església és a uns 2,5 Km. vers el SW de la població de Tona, gairebé al límit municipal amb Balenyà prop l'antic mas Vilageriu o *villa Gerille* en temps medievals.

L'església existia el 948, fou refeta el segle XI, època de la qual resta l'absis i de nou ampliada en la seva nau el segle XII; aquesta nau té els arcs torals en forma de mitges columnes arrodonides adossades als murs i un interessant conjunt de finestres romàniques. El portal primitiu, avui dia modificat, indica que el nivell de la nau és ara més baix que els seus inicis.

Profanada el 1936 quedà sense culte i destinada a magatzem agrícola fins que començà la seva restauració, adequadament assessorada, a càrrec del seu propietari, Sr. Camil Postius, per la tardor de l'any passat. La sorpresa més interessant de la restauració fou la troballa de la base d'un mihiari romà, d'un metre d'altura, que sembla que fou utilitzat per a sostenir la primitiva ara romànica, cosa que motivaria la seva mutilació; més tard fou reutilitzat com a simple material de construcció en la base del massís d'obra que emplenava el fons de l'absis com a suport d'altar d'obra abarrocat fet al segle XVIII. El mihiari es mostra ara en un angle de la capella.

El dia 1 de maig s'inaugurà la capella en una festa familiar privada i ara tindrà lloc la inauguració oficial, amb la benedicció d'una nova imatge de l'arcàngel patró, feta per l'escultor santjoaní F. Fajula. Els Amics del Romànic ens en felicitem.

ANTONI PLADEVALL